

Romeinen 4.

Terugkijkend naar het voorafgaande (Rom 1-3).

Door geloof is het alleen mogelijk dat mensen op een hemelse wijze gaan leven (= echt rechtvaardig leven). Geloof is leven in relatie met God = vertrouwen op zijn hulp om te doen wat Hij vraagt.

Zonder die hulp kan het niet en blijven mensen altijd zondaars!!

Dit is altijd Gods werkwijze geweest. Dit was het evangelie altijd (ook al vóór de zondvloed en ook toen God zijn aandacht speciaal op Abraham en Israël focuste. Hij wilde via hen laten zien in de wereld hoe mooi *geloofsgehoorzaamheid* is (= de gerechtigheid die via geloof ontstaat).

De mensen (ook de Joden) verdraaiden het evangelie (van redding door geloof) steeds weer tot een menselijke godsdienst (van redding via voldoen aan uiterlijke godsdienst-plichten, dus door werken). Tenslotte stuurde God zijn Zoon, Jezus Christus, om het evangelie van de echte *gehoorzaamheid door geloof* weer opnieuw bekend te maken (via zijn verkondiging en leven). Dit was in de eeuwen vóór Jezus onbekend geworden en klonk toen dus als gloednieuw, hoewel dit in feite al zo oud is als de wereld. Geloofsgehoorzaamheid (rechtvaardiging door geloof) bood God opnieuw aan - nu via Jezus!

Nadenker: Leven door geloof was in het paradijs ook al de (enige) weg met toekomst.

In **Romeinen 3:27-31** wees Paulus er op dat het geloof de unieke weg is om werkelijk rechtvaardig (hemels) te worden. Redding door vervulling van uiterlijke wetsplichten (zoals de Joden leerden) is niet Gods weg. De regel/wet van geloof staat tegenover de regel/wet van werken in 3:27. Geloof is de enige weg tot God, zowel voor besnedenen (Joden) en onbesnedenen (niet Joden).

In 3:31 beweert Paulus, dat zijn boodschap altijd al door het OT geleerd werd ('het OT bevestigt mijn evangelie van het leven door geloof').

Opdracht: hoe definieer jij wat 'geloven' is?

Romeinen 4:1-3.

Kijk maar naar Abraham in het OT. Was hij volgens God een rechtvaardige door zijn daden (door vervulling van wetsplichten)? Nee!! De Schrift zegt dat het *door geloof* was.

Het geloof maakte Abraham tot een echte gehoorzame. Want geloven is: 'weten dat God je helpt en in staat stelt te doen wat God vraagt en die kracht dan ook gebruiken en doen wat God zegt'. Als God een opdracht geeft, stelt Hij toch ook de kracht beschikbaar om die opdracht uit te voeren!! Een gelovige gaat er dus van uit dat Gods opdracht mogelijk is en doet het dan. Daarom geldt ook: uit die daden van gehoorzaamheid blijkt het geloof. Hemels leven is alleen beschikbaar en mogelijk door geloof. Via geloof werk je (met God samen).

Bij Abraham is dus **(4:4,5)** geen sprake van verdienen en zichzelf rechtvaardig maken, maar van leven door geloof (geloofsgehoorzaamheid).

De NBV vertaalt in 4:5 helaas onjuist met '*... op Hem die de schuldige vrijspreekt*'. Er staat in het Grieks '*... op Hem die de goddeloze rechtvaardigt*'. De NBV suggereert zo, dat het evangelie draait om vergeving van schuld, maar het gaat om levensverandering: 'Goddeloze zondaren worden (via geloof) door God rechtvaardig levende mensen'. Bij het laatste stukje van vs 5 gaat het er om, dat God constateert en daarmee rekent: je leeft echt rechtvaardig doordat geloof blijkt in de geloofsgehoorzaamheid = rechtvaardigheid.

Ook David wordt in **4:6-8** als bewijs aangehaald, dat mensen in het OT niet door verdiensten of werken bij God horen en dus gelukkig (zalig) zijn. Men was zalig *door geloof* in God of door eerlijk en oprecht om te gaan en te wandelen met God, zegt Psalm 32. Dán is er uiteraard ook vergeving. Maar een goddeloze verandert door te vertrouwen op God – zo wordt hij een echte rechtvaardige. God geeft hem immers alles wat nodig is om voor Hem te leven. Zo iemand ontvangt dan uiteraard ook vergeving van vroegere zonden.

In **4:9-11a** wijst Paulus er op, dat David in Psalm 32 als voorwaarde geen uiterlijk wetswerk noemt (zoals de besnijdenis) maar geloof. Redding was er los van de besnijdenis. Bij Abraham is dat wel heel erg helder: hij was/leefde al rechtvaardig vóórdát de besnijdenis ingesteld was! Die kwam pas later als teken en zegel dat hij echt bij God hoorde (vanwege zijn geloof dat zich bewees in geloofsgehoorzaamheid).

Romeinen 4:11b-13.

Abraham was rechtvaardig door zijn geloof en zo ook erfgenaam van de belofte. Zijn geloof (in Gods hulp) veranderde hem en kleurde zijn daden. Zo ontstaat echte gerechtigheid door Gods kracht. Abraham is zo de vader van alle gelovigen uit heel de wereld (besneden of niet). Het geloof maakte ook toen immers mensen tot echte gehoorzamen en heiligen (hemelburgers).

Het slot van vs 13 spreekt terecht over 'gerechtigheid die het geloof schenkt' (NBV): de groeiende hemelse gezindheid bewijst dat je werkelijk gelooft in God.

Romeinen 4:14 zegt nog eens, dat het niet dankzij de wet (vereist gedrag) is waardoor we erfgenamen worden. Dat is te oppervlakkig. Dan zou de boodschap van leven door geloof (zoals Abrahams geschiedenis leert) vervangen zijn door een andere (oppervlakkiger) boodschap (nl. van gerechtigheid die voortkomt uit eigen menselijke kracht).

In **4:15,16** staat dat de wet (los van geloof in Gods hulp) alleen maar tot veroordeling en straf leidt. Dat is zo – want zonder geloof mist de mens Gods hulp om overeenkomstig Gods wet te leven en veroordeelt die wet je. Maar de belofte van Gods hulp is er - eerst voor de Joden maar nu ook voor alle heidenen (via Abrahams nageslacht zou aan alle volken het leven met God aangeboden worden, zoals nu sinds Pinksteren gebeurt). De vervulling van Gods belofte van redding is echt een gave, die voor iedereen te ontvangen is als men maar wil geloven (als men maar vertrouwt op God zoals Abraham).

In **4:17-22** benadrukt Paulus nogmaals dat het bij Abraham echt enkel om vertrouwen op God draaide. Dáárdóór deed Abraham wat hij deed en deed hij 'gewoon' wat God vroeg. Dat bewerkt geloof! Je wandelt dan in vertrouwen met God als Helper naast je. Dat geloof was voor God Abrahams gerechtigheid. Zijn geloof was echt (want 'het werkte').

In **4:23-25** zegt Paulus dat dit ook voor ons geldt, want waarom zou het anders in de Bijbel opgeschreven zijn? Ook wij leven toch in geloof – dat is *nu (sinds Pinksteren): in vertrouwen op Jezus*. Hij is de Opgestane, levende Gekruisigde, die zijn hemelse gezindheid bewezen heeft en ons alles geeft om ook in dezelfde gezindheid als Hij te leven.

Hij werd omwille van onze zonden prijsgegeven om alle aardse verleidingen te overwinnen (die meestal via aangejaagde angst voor spot, onheil, lijden, dood, enz ontstaan). Hij is opgewekt en leeft om nu ook ons te bevrijden van onze zonden door ook ons sterker te maken dan alle verleidingen (angsten en zorgen), net als Hij. Hij in ons. Hij stelt zijn kracht door zijn Geest beschikbaar. Wie gelooft in Hem (vertrouwt op zijn hulp en die gebruikt) gaat rechtvaardig leven – dat kan niet anders. Dat 'doet' het geloof. Dat is de genade of hulp die God via Jezus geeft. Zo kun je de verleidingen en satan aan. Zo worden we rechtvaardig via geloof.

Opdracht: lees en overweeg Psalm 32.

a. Aan wie geeft God volgens deze Psalm vergeving?

b. Welke concrete houding wordt van die mens gevraagd in deze Psalm?

c. Zie je hoe deze Psalm dezelfde reddingsweg leert als we leren van Abraham en Paulus?